

Sygn. akt. IV Ka 1064/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2014 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy IV Wydział Karny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący SSO Włodzimierz Wojtasiński

Protokolant sekr. sądowy Hanna Płaska

przy udziale oskarżyciela -----

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2014 roku

sprawy **R. M.**

obwinionego z art. 97 k.w. w zw. z art. 13 ustawy PoRD

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 24 września 2013 roku sygn. akt XIV W 678/13

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uniewinnia obwinionego R. M. od popełnienia przypisanego mu czynu; kosztami procesu w sprawie obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 24 września 2013r. w sprawie sygn. akt XIV W 678/13 obwiniony R. M. został uznany za winnego tego, że w dniu 25 listopada 2012r. około godz.19:15 w B. na ul. (...), na wysokości posesji nr (...), będąc pieszym przechodził przez jezdnię w miejscu niedozwolonym

tj. wykroczenia z art.97 kw w zw. z art.13 ustawy Prawo o Ruchu Drogowym

i za to na mocy art.97 kw został ukarany karą grzywny w kwocie 200 zł.

Obciążono obwinionego kosztami postępowania i opłatą w kwocie 30 zł.

Od powyższego wyroku apelację wniósł obwiniony, zarzucając iż sąd I instancji błędnie ustalił, że przeszedł przez jezdnię w miejscu niedozwolonym, podnosząc iż przechodząc przez jezdnię nie stworzył żadnej niebezpiecznej sytuacji, gdyż przeszedł przez ulicę, na której nie odbywał się w tym czasie żaden ruch pojazdów.

Podnosząc powyższe, obwiniony wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie go od przypisanego mu czynu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Zarzuty podnoszone w apelacji zasługiwały na uwzględnienie.

Zgodzić się należy ze skarżącym, że w miejscu i czasie wskazanym w opisie zarzucanego mu czynu nie naruszył przepisów prawa o ruchu drogowym poprzez przechodzenie przez jezdnię w miejscu niedozwolonym, poprzez przechodzenie przez jezdnię, na której znajdowała się podwójna linia ciągła rozdzielająca pasy ruchu. Powyższy znak poziomy dotyczy ruchu pojazdów a nie pieszych. Obwiniony przechodząc przez jezdnię nie stwarzał żadnego zagrożenia dla bezpieczeństwa ruchu, jak również nie utrudniał ruchu pojazdów, bowiem w tym czasie nie odbywał się żaden ruch pojazdów, jezdnia była pusta, jak również nie odbywał się ruch na jezdniach przyległych do tej, którą obwiniony przekraczał. Obwiniony nie naruszył przepisu art.13 ust.2 Prawa o ruchu drogowym (jak to błędnie uznaje sąd I instancji), który stanowi, że przechodzenie przez jezdnię poza przejściem dla pieszych jest dozwolone, gdy odległość od przejścia przekracza 100 m. Jeżeli jednak skrzyżowanie nie znajduje się w odległości mniejszej niż 100 m od wyznaczonego przejścia, przechodzenie jest dozwolone również na tym skrzyżowaniu. Sąd I instancji uznał, iż miejsce, w którym obwiniony przeszedł nie stanowi skrzyżowania w myśl przepisów Prawa o ruchu drogowym (ustalenie to uznać należy za prawidłowe w świetle art.2 pkt 10 powyższej ustawy) i dlatego obwiniony nie mógł w tym miejscu jezdnii przechodzić, naruszając tym samym przepis art.13 ust.2 cyt. ustawy . Stwierdzenie to w ocenie sądu odwoławczego na uwzględnienie nie zasługuje, bowiem jeżeli miejsce, w którym obwiniony przechodził przez jezdnię, nie jest skrzyżowaniem w rozumieniu przepisów Prawa o ruchu drogowym, to nie może być ono przedmiotem uregulowania ujętego w powyższym przepisie i tym samym obwiniony mógł w tym miejscu przez jezdnię przechodzić, bo nie dotyczyły go obostrzenia związane z przechodzeniem przez skrzyżowanie.

Mając powyższe na uwadze, sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok poprzez uniewinnienie obwinionego od przypisanego mu nim czynu. Kosztami procesu w sprawie obciążono Skarb Państwa, zgodnie z art.118§2 kpw.